

ter vi i stå. Det skal vi være de første til at beklage.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg tvivler på, at jeg kan lave det kunststykke, at jeg kan argumentere sådan, at hr. Hans Christian Schmidt kan forstå sammenhængen. Det kræver nok noget større evner, end jeg har, men jeg vil i hvert fald også henvise til betænkningssbidraget, hvor vi har skrevet om det.

Jeg vil så sige, at for os er det lige slemt, om det er en lokal butik i et brokvarter eller i et landdistrikt, der lukker, for det er i boligområderne. Det betyder, at befolkningen skal længere for at få opfyldt deres banale dagligvareforbrug; det er det, det går på for os.

Det, der sker, når der etableres store centre, er, at de dræner folks købekraft, fordi de kan køre med dumpingpriser og andre ting. Jeg har før beskrevet, hvorfor de kan gøre det, nemlig fordi de har væsentlig mere favorable vilkår, end de små lokale butikker har. Så det, det drejer sig om for os, er at få stoppet de store butikker for at få givet luft til, at de små kan få en chance og ikke alene de små, men også dem, der er placeret rigtigt; det vil, når det drejer sig om dagligvarer, sige dem, der er placeret i boligområderne både i landsbyerne og i brokvartererne.

Så kommer vi til hr. Niels Jørgen Langkildes spørgsmål. Og dér er det jo sådan, at en del af opbremsningen af antallet af butikker, der er lukket, jo formodentlig skyldes, at det midlertidige stop, der har været gennemført af regeringen, har haft en effekt. Dertil kommer, at de tal, som hr. Niels Jørgen Langkilde fremhæver, jo ikke siger noget om, hvor de butikker ligger.

Men det, der faktisk også er sket under det midlertidige stop, som regeringen har indført, er, at større butikskæder også er ved at udvikle koncepter til etablering af lokale butikker i boligområderne, sådan at man faktisk begynder at genåbne en detailhandelforsyning tæt ved, hvor folk bor. Og det betragter vi som en utrolig gunstig udvikling.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Hr. Bent Hindrup Andersen efterlyste heroppe fra nogle gode råd om, hvordan han kunne forklare denne sag, og det synes jeg er i orden; det kan man gøre, og jeg vil gerne give et par pædagogiske fif: F.eks. at der er en sammenhæng i det, man mener, og at man måske selv tror på

det, man siger. Alt sådan noget er gode ting at have med.

Men når nu vi starter det her op, lad mig så spørge hr. Bent Hindrup Andersen: Hvordan kan Enhedslisten pludselig have lyst til at gå ind i sådan noget regeltungt planbureaukrati? Er det, fordi hr. Bent Hindrup Andersen mener, at det forslag, som han åbenbart om et øjeblik stemmer for, vil give en stor effekt ude i landdistrikterne?

At det er regeltungt, kan man jo læse i en artikel fra den 1. april skrevet af hr. Evan Jensen og hr. Thorkild Simonsen. De skriver bl.a., at med lovforslaget har ministeren sat sig i spidsen for opbygningen af et planbureaukrati, der ikke har set sin lige i dansk planlægnings historie.

Og det er noget, hr. Bent Hindrup Andersen og Enhedslisten ofrer for nogle ting, som de åbenbart har svært ved selv at forklare.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Hr. Bent Hindrup Andersen var meget bekymret over butikker, der lukker, og det kan man være; men mange gange er det altså et udtryk for, at butikken ikke kunne levere den service, de vareudbud, der er behov for. Jeg var selv ude for ude i Næsbyhoved-Broby, at vores brugs lukkede, for det var altså ikke den, der leverede de bedste varer. Så lukker sådan en butik, og så er det den butik, som leverer de ordentlige varer, som leverer kvaliteten, og som har de rigtige priser, der overlever.

Men det interessante er, om man bliver ved med at have en butikstruktur, bliver ved med at have butikker, og de tal, jeg kom med før, viste jo netop, at der hele tiden er brancheglidninger; der er nogle butikstyper, der går op og nogle går ned, men det samlede antal butikker er altså svagt stigende, og det synes jeg at vi skal have med i vores vurderinger.

Så er der spørgsmålet om de store centres indflydelse lokalt, og om de ødelægger det for de små butikker. Der er jo lavet en sammenlignende undersøgelse, som viser, at det ikke har nogen indflydelse. Der er mange af de små butikker, der lukker, fordi de ikke er drevet ordentligt, eller fordi indehaverne er blevet gamle, og derfor i de sidste år, hvor de har haft butikken, faktisk hvert år har foræret folk varer. Og det vil være en udvikling, vi ikke kan modvirke med aldrig så mange offentlige kroner i systemet; men vi er villige til, som vi gjorde opmærksom på i landdistriktarbejdet, at støtte